

«فرہیختگان» غایب بزرگ مناظرہ دوم را بہ شما معرفی می کند

بایکوت فرهنگ توسط صداوسیما و نامزدها در مناظره

و هنری و ده ساله ای بود؛ از عدم اراده و فهم دقیق کاندیداهای ریاست جمهوری در مناظره هوشنبه ۱۸ اردیبهشت ماه فرار بود و حضور فرهنگ اظهار نظر نکرد اما گویا متغییر نبود و ناپدید نشدن موضوع این مناظره حوزه را نیز تغییر نداد و فرهنگ عازم هنرستان داری بود و در دینگر ثابت نشد که سیاستمداران از هنر و فرهنگ و هنر از راهی دادند و برای سیاست اثر گویوم که این نادیده انی بود و فرهنگ از نتایج رفتار مدیران امروز استی که محدوده هنر و هنرستانی را در حد زینت الجاساس این سیاست تقلیل داد و همه این فراسه فرهنگ و هنر و روحانی را هاندل کرد و همه از هنر و فرهنگ

[illegible]

پایده‌شده. یا در حوزه موسیقی شاهد فرجه شدن جریان آیفای موسیقی بودیم که حتی داد خیلی از شاعران را فراموش کرد که در حوزه موسیقی و ترانه فعال هستند را می‌تواند. نتایج همین راهشده‌ای در فضای فرهنگی همین وضعیت کل‌گشاده‌ای است که در فضای مجازی شاهدش هستیم و نهادهای فرهنگی کشور در برابر پدیده فضای مجازی کاملاً متغیر شدند. اینها مثل نمونه خوار از فهمی فرهنگی دولت دوازدهم است که ثابت کرد این دولت باقی تفاوت‌های تاریخی جمهوری اسلامی به صورت فرهنگی بود و آنچه باقی گذاشته و برانده است که

نیازمند سال‌ها زمان برای احیای مجدد آن است. در چنین وضعیتی، مناظره انتخاباتی شبه‌سبب گذشته می‌توانست نقطه امیدبخشی برای هنرمندان اهالی فرهنگ باشد اما دریغ و صید خفیه که خیلی از مسائل و ظرف‌های امروز دوزخ فرهنگ دیده نشده، گویا نیم‌میزان را کاندیدا هم در این موضوع گرفتار غفلت و بی‌برنامگی هستند. سرویس فرهنگی روی هشتگان، در گزارش پیش‌رویشی از نکات را پیش‌رو می‌شمار می‌دهد. مواردی که در این سال‌ها دلسوسان فرهنگ و رسانه بارها گوشزد کردند اما دیده نشده‌اند! آتش دیده شده.

سیاسی بازی با نامداران موسیقی

قرار بود نظاره‌ارنگی باشد و آثار مستقیمه
به‌عقربسمتیه بود موسیقی‌ده که این سه‌سهم
همی‌تنی از قیامیه بود نگاه همتی اما همان نگاه
روانی در سال‌های ۹۲ و ۹۶ بود. نگاهی که
قطر بود از سراسر اما نور داشت و سعی داشت
استفاده‌آزایی از چهره‌ها به بالاترین حدش
برساند. همتی چرخ‌های همتی‌نواست
اسامی همتی‌ان را حفظ کند و از روی کاغذ
اسامی چهره‌ها مانند عزیزان، کامیابی، کهر
و حتی شجریان را سال‌ها از روی کاغذ
معمولاً موسیقی‌ت‌ر دو سه دوره اخیر منظرات
و انتقادات و گفتگو‌ر قرار گرفت است. در
این بازتاب‌ها شایسته‌نی‌دهی به‌چهره‌اسمی
از نظر ما محروم شجریان بوده‌نشود و دیگر
به‌صعیدت اسفناک همتی‌ان در دوران گروانی
پرداخته‌نشود و اهکارهای برای کمک به آن‌ها
عرضه‌نشود. انتظار می‌رفت درباره‌ار همتی‌ان
از سال‌های موسیقی‌ت‌ر در زمان شجریان
داندند قدرت‌درشان از روزانه‌ارشانید هم بیشتر

**سیدمحمد
روستایی‌نگار**
روزنامه‌نگار

خوانده که نوجوانان ما رفته‌اند به سمت موسیقی
پاپ کرده‌ای. اما هنوز پاپ خود را زیر زمنی داریم.
پاپ خودمتی یا خودخواه‌اش، پاپ روگوش می‌کند؟
ای کاش کسی آنجا را از ما پرسیده آخرین اثر
که از این چهار نفر شنیده‌ام کدام‌ها بودند؟
واله‌ایه این را باید از سلاطین کاندیدها هم پرسید.
موسیقیست خود علاقه و مصرفی این هفت نفر
خواننده‌های آنها کدام سبک‌ها و افراد هستند؟
موسیقی‌ها از سال ۹۲ تا الان چه سبزی را طی
کرده‌است و چه تعداد چهره تازه را قابل اعتنا
و معرفی و حمایت شد و چه تعداد از خوانندگانش

از کشور رفتند؟ به جز همتی اما محسن رضا ناخوسته به مصری از دیگر شاهین نجف اشاره کرد و البته نجف در دهه موسیقی ایرانی نادیده و نادرسد است. ناخوسته از سال ۱۵ عمر کرانیاتی چند به رفتن از شاهین‌ها شدن و برخی به مخفیانه در مراسم‌ها فعالیت می‌کردند، است چه اتفاقی بیفتد؟ سهم آن استاد موسیقی در ده سال گذشته کمرش می‌زد و نوادگی که توسط صاحبخانه‌اش شایع شد

مناظرات چقدر بود؟ راستی کنسرت‌ها که در دوره قبل اشاره کوچکی به آن‌شد این دفعه به‌دست فارموشی سپرده‌شد؟ چرا هیچ‌کدام از نامزدها اشاره نکردند که اگر همان‌ها را با مقابله و مواجهه با پدیده‌ای به‌نام ساسی ماتکن و امثال او- که هر سال با پخش یک قطعه موسیقی، دستگاه آموزش و پرورش و فرهنگش کشور را زیر و زمر می‌زند- چیست؟ تربیت سلیقه موسیقایی مردم برعهده کدام نهاد یا وزارتخانه است؟ راستی این نامزدها آخرین بار کدام کنسرت را تماشا کرده‌اند؟

گان

می‌رسید که آخرین صورت‌های نقدیه که بقایای چه‌دود و چه‌سالی دهمیده‌ای که به‌خبر امثال سناات و تاثیر این هنر بر هنرهای دیگر اعتقاد دارند یا خیر؟ اگر مردمی گردن سناات و افراشی تعداد سناات را اعتقاد سناات دارند چه‌نیز می‌توانند بگویند؛ در ایران هم کار و پیشکشیست تاتار افرا است از چاره‌ای برای تاتار شدن خلا که توان‌شان از چاره‌ای فعالیت به‌آنها نمی‌دهد از تاتار نامیدن تاتارها چه‌شکند؟ تاتار داشجویی قرار است مانند این‌ها شش‌سال به‌خانیه بدهد شود و قورهای تاتاری تهنیتی برای سناات کمبود امکانات بدهد چه‌و چه باشد؟ تاتارهای بی‌امیلی کنونی تاتار ایرانی و معرفی آن به‌فرهنگ‌های دیگر اصلا جزیره‌ای‌های نامزد هاست یا نه؟

حقیق گفت باید هم‌جمله هم‌جمله هم دربارۀ تاتار گفته نشد. سناات تاتار هم مثل شعر بود و نامزد و دست کم یک دیالوگ از آن‌ها تکرار می‌شد و از چاقوف ار جلی و دوربین و چاقو کاشفی می‌توانست خوانده‌شان در دوران کوروش‌بخت‌ترین ضرر و کمترین توجه را از سمت دولت دید؛ برای جبران این‌حاجه نیاز به‌توانمندی در سال ۱۴۰۰ وجود دارد و اجرایی خواهد شد؟

[illegible]

به آن اهمیت داد
کروایی و به بهار
در سرماهی‌ها که
درک از این صحت
گای بگزیده و از
شرایط ستم
استقبال کن
است کارهای رند
بخش خصوصی با ج
قیمت برپایه کفش
در شبکه‌های آزاد
ی‌شوند و این
را گفت / اسبابا
چه تعداد از این س
شود در اختیار این
افراد یعنی به این
آزاری به آن دانش
آوراند و به دست
ظهور ی
فرهنگی

در حال حاضر سالن های سینمایی به به لحاظ شرایط کیفیکه دارای تجربه به گونه ای است که اگر تا باید دید چگونه به پیشرفت سینما پرداخته می شود، این امر بازه ها را به نقد و با نقد و با نقد شوش است این که از معدومگر است و مدیران اشاره کنونی و خیال فرهنگ را وقتی در مخاطب در نمایش کشیک است و پهنر از آثار سینمایی در طرح جدیدی به سینمایی از باز شده بعدی برای نقش در این زمینه است. احیاناً از وی و تا به حد صورت خواهد گرفت تا باودی سینمایی که نمایش کشیک است یا اگر بکنس؛ گروه های مشخص از کدام اید و از سرمایه های این این حوزه و نه جلوی روشی در لباس ساخت سریال های هر پزینته برای عقاید یا پوشش در حوزه فرهنگ و جود دارد؛

برای که توسط نمایش نمایش کشیک ساخته و شوش و در حال نمایش است. فرهنگ سینما مظلوم بود و در دوره قبلی به مرز انداز سینماستند این نمایش کشیک را عکس اندازی خود نشان گرفته اند و آنها را با کار های کردند تا روزی دهدی. آنچه در مناظر دوم دیدیم بهانه های تاندها بود.

عاطفه
چغفري

روزنامه‌نگار

کتابی که برای هیچ کس مهم نیست

تیرماه سال ۹۹ انتشاری‌دار در فرهنگستان پژوهش کردید و کتابی را در گزارش از اعضای جدید کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی درمورد خبر کتابی که خوانده بودند، پرسیدیم و جواب‌هاشان از این منظر گفت‌وگو می‌کرد:

که افرادی در که کتابی که نام درم که آمد، است به این نام درم که آمد، است

کتاب هیچ نمی‌دانند و شاید آخرین کتابی که خوانده‌اند به این نام درم که آمد، است

کتاب هیچ نمی‌دانند و شاید آخرین کتابی که خوانده‌اند به این نام درم که آمد، است

کتاب هیچ نمی‌دانند و شاید آخرین کتابی که خوانده‌اند به این نام درم که آمد، است

درحال حاضر مشکل اصلی در حوزه نشر، کاغذ است. کاغذی که سال‌هاست همه برای بهبود اوضاعش فقط حرف می‌زنند و در نهایت به چیزی هم انجام نمی‌گیرد. می‌تواند کاغذ هیچ‌کس بالا می‌آید. وقتی با اهالی مختلف این حوزه صحبت می‌کنیم همه‌ها این‌ها خواستار این هستند که دولتی که بر سر کار می‌آید برنامه داشته باشد تا کاغذ را اوضاع را برساند. کارخانه‌های کاغذ داخلی را باید ببنداد تا کمبودی که از واردات داریم، این ساله از جاپان کند. یکی دیگر از مشکلات این حوزه بحث مالیات است. کارهای فرهنگی و انتشار از پرداخت مالیات معاف‌اند. اما نه‌زبان‌های می‌بینیم که هر ماه‌های برخی ناشران و کتابفروشان درخواست پرداخت مالیات می‌آید و نمی‌توانند برای این موضوع بدهند چون قانون در هر دفتر مالیاتی متفاوت است. وجود یک قانون مشترک برای این موضوع و بستن در همه دفاتر مالیاتی می‌تواند کمک‌کننده باشد تا دیگران در قشر حوزه نشر درگیر کتابفروشان نباشند.

کتاب هیچ نمی‌دانند و شاید آخرین کتابی که خوانده‌اند به این نام درم که آمد، است

[illegible]

یونجه‌هایی برای فرهنگ ایران

پنجم ماه به سال زمانی که ایران پیشمهدای دیو به مجلس داده می‌شود به عنوان یک جشن در سراسر کشور به گشتن در یونجه می‌کنند یا بداندن قرار است چه نوع یونجه‌ای به نامهای مختلف در نظر گرفته شود. یونجه‌های فرهنگی به همین چیزهایی است که زیر پرده‌های خنجر و هم‌پوش‌ها پنهان می‌شوند. جشن یونجه برای نامهای مختلف شده و بعد هم تحلیل برای صورت و مطمئن‌ی‌کی از سؤالاتی که ما منظره فرهنگی خالی یونجه همین یونجه‌های فرهنگی است. نه. کار فریدی یونجه‌های زرد می‌باشد که فرهنگ‌های انجام دهند و در نهایت خروجی آن ندارند. یکی از کارهای دولت جدید می‌تواند این باشد که ابتدا از سواخت‌های برای نام فرهنگ

با بودجه و خروجی‌اش برسی بعد از
رصد کردن نتایج این کار. بودجه مناسب با
خروجی برای هر پروژه تعیین باید.
این نکته مهم را از سهامات که در کنار
حوزه فرهنگی می توانست و تقریباً همه
داوطلبان به آن نیاز بودند. هرگز نه‌ای
فرهنگی که می تواند خود تولیدکننده باشد
و بسایه میزبان، تولیدات، خودکفا، اما به جای
خودکفا بودن همه بودجه‌ای، می‌گردد و همان
راخیز بر سهام کاراندیش می‌تواند بدوین
دولت‌ها به این قبیل آن بودجه مسئولیت داشته
باشد. از این قبیل نهادها در حوزه فرهنگ
زیاد داریم و حل شدن همه این مشکلات در
گرد این است که برنامه درست برای بودجه
فرهنگی وجود داشته باشد و هر کسی که به
مسئله‌رسان مسؤوری می‌نشیند، با گاهی
متفاوت به بودجه‌ای می‌تواند اتفاق دیگری رقم
بزند بودجه برای فرهنگ را در جای خود باید
هوشمندانه بپاشی بر زیرگیر.

کرونا و معیشت هنرمندان

کنند و نه تنها چراغ تولید معاشی می‌شود، بلکه چراغ آموزش و تقاضا. مهارت هم به قوه اوجد شد. از طرف دیگر اگر سال‌های سینما در این کسادی تغییر چیزی را برپا ندهد، دهم از مهارت و با یک پل‌نریا حتی زیرساختی و جوامع خاص، قطعه تقاضا هم ممکن است چنین افرادی توسط دولت تامین مالی شوند و لاقال مدتی بدون تغییر در خانه بمانند تا تجربه اتمام این ویروس قطعه خود را بدون تعارف دولت بدارند. نه تنها چنین وضعی غایب نیست، بلکه نشان داد که دام‌ها از گانه‌ای روی برقرار شد. مجدد ویروس تولید و توزیع شرایط را در وقت و کوه‌هایی که روزانه، فرهیختگان، یا محصله‌های طباطبایی نژاد، معاون ارشادینی و نظارت سازمان سینمایی و رئیس سازمان برای اکران در ۱۹ فوریدین ۱۳۹۹ داشتند، او به‌طور احتمالی می‌تواند نکته را روشن کرد: خیلی‌ها احتمال می‌دهند فضای استقبال از سینما بعد از مجاری کوتاه‌مانند چنین شود. در چنین چند روزی بعد از اینکه سال‌های سینما با باز شد و برای خانوادها را گند باز می‌آید از طرف مردم استقبال صورت می‌گیرد؛ اما آن چیزی که جامعه‌شناسان و تحلیل‌گران می‌گویند، دوستان جامع‌عری و دیگری است، تعلیلی متفاوت از این است. مردم با دیدن این مدتی در خانه بوده‌اند با فعالیت و حضور جمعی بیرون از خانه ندیده‌اند، رفتارشان روی دیگری است، او اضافه کرد: «چند روزی بعد از این شروع شد، یعنی یاد و فیلم پرفروش، سینماها را باز نکرد که به دولت علامت دهد اتفاق خوبی افتاده است. شما وضعیت این‌ها را ما منتظر نگهید، مردم که

ندم‌دار در خانه ماند، مانند وقتی بیرون می‌پایند و بداندند وضعیت امن است و بخوانند فعالیت اجتماعی انجام دهند. به کجا می‌روند؟ باید در کجا می‌توانند و سیمنا می‌روند. ما طبیعتاً نیاز به عنوان نامیده دولت داریم، حرف می‌آید که حالا می‌دانیم چنین در دوسال پایانی (۲۰۲۰-۲۰۲۱) نیاز داریم تا برای چنین کشور فروش سیمنا هاراز سیمنا می‌پایند و دولت‌ها می‌توانند، این واقعاً به دلیل همان نوع از مدیریت است که دولت‌ها می‌توانند و دولت‌ها می‌توانند. حتی رویایی ما چهار فاصله می‌پایند که می‌توانند به این رسیدند و در سیمنا چنین کشور برای کشنده این می‌پایند و به هر جایی جلوی ضرر را گرفته‌اند، اما دولتی‌ها در ایران چنین حرفی می‌زنند چون می‌خواهند مشکلات معیشتی اهالی سیمنا به اهالی سیمنا حمایت دولت‌ها برطرف شود. یعنی این اعطای سیمنا به اهالی سیمنا حمایتی که برای دولت هزینه داشت، به هر ضرب و زوری که بود، می‌خواستند همه پروژه‌های می‌توانند برای برقرار شود و همه سال‌ها را نگاشتنی می‌توانند تا سیمنا دولت مجبور به حمایت مالی از آن سیمنا دیدگان کرونا در بین اهالی می‌توانند. در گفت و گو شد که، فرقی نیست که در چهارم مردم‌ها ۱۳۹۹ تا تعدادی از عوامل سیمنا همین معیشتی سیمنا دادند. این معیشتی سیمنا چیزی جز بازی با جان مردم ایران و در اینجا

[illegible]

حمایت دولت هم هست. یک مساله دیگر سیمانی ایران در صنعت اقتصادی‌اش، چرخه تولید و توزیع آن است. در بخش تولید و به‌عبارتی در بخش سرمایه‌گذاری سیمانی ایران، بحث ورود پول‌های مشکوک را داریم و در بخش توزیع عدم عدالت بین نقاط جغرافیایی مختلف در دسترسی به امکانات فرهنگی. در این هشت سال مرتب عنوان می‌شد که سیمانی ایران در حال گذار از بخش خصوصی است، اما دیدیم که چنین نبود و ورود پول‌های مشکوک به سیمنا

در همین دوران بهاره افتاد. چنین پول‌های
 بی حسابی برای اقتصاد سیمانی ایران
 را کلاما به هم ریخت و باعث شد که در
 سال ۱۳۹۸، یعنی سال قبل از شیوع
 کرونا، سیمانی ایران به‌طور کامل به یک
 صنعت زان‌ده اقتصادی تبدیل شود؛
 چنان‌که غیر از سیمان‌های
 حاکمیتی، هر کس در آن
 سرمایه‌گذاری می‌کند
 محصل ابهام و تردید
 در خصوص سلامت
 منابع مالی‌اش باشد.
 وقتی یک فیلم یا پول

[illegible][illegible][illegible][illegible]